

La légende de la Dame Blanche :

Jusqu'en mars 1289, dans la plaine de PUIVERT était un lac. A cette époque, une princesse aragonaise aimait passer ses printemps au château. Le soir venant, elle s'asseyait sur un rocher en forme de trône, les eaux du lac lui effleurant les pieds, elle s'abandonnait à la rêverie.

Mais un soir où la tristesse emplit son cœur, elle pleura tant que les eaux du lac gonflèrent, au point d'interdire l'approche de son siège favori. Un troubadour s'annonça et, pour lui plaire, se dit capable de lui faire retrouver son trône. Il s'y attela tant, que le barrage céda, emportant vallée et dame blanche...

The legend of the white lady :

In 1289, a princess from ARAGON was living in PUIVERT. She used to sit and meditate on a stone bench by the shore of the lake. On days of heavy storms, the water would rise and cover the bench. To prevent this, the seigneur of Puivert decided to lower the water level. Unfortunately, the rock barrier collapsed and the water engulfed the white lady...

La legenda de la dama blanca :

Duscas en març de 1289, dins la plana de Puègverd, se trapava un lac. Alara, una princesas d'Aragon s'arregalava de passar la prima al castèl. A solelh-colc, se setava sus un ròc en fòrma de tròn, las aigas del lac li fregavan los pes. E ela, se daissava portar pel sòmi. Mas un ser la tristesa emplenèt lo seu còr, plorèt tant e tant que las aigas del lac conflèron e se podèt pas acercar del tròn.

Un trobador s'anoncièt que se disiá, per li agradar, capable de li faire tornar trapar lo tròn.

Cantèt tant e tant que la restanca s'espètèt, emportèt lo val e la dama blanca...

Istoric :

Lo castèl de Puègverd se trapa sus la linha de partatge de las aigas entre Atlantic e Mediterranèa. En 1170, s'i rescontrèron Alienòr d'Aquitània e los 13 trobadors de tria del temps.

Lo castèl èra de l'ostal dels Congost, protector de las arts e convertit a la religion catara. Ne foguèt depossedit en 1210 aprèp lo sèti menat per Ponç de BRUYERES, al cap de 6 000 òmes. Bernat de CONGOST moriguèt consolat a Montsegur en 1234, sas 2 filhas cramèron sul lenhièr en 1244, e Gailhard, lo filh, prenguèt part al massacre dels inquisitors a Avinhonet. Puègverd marca la fin de la conquista de la vescomtat de Carcassona. Lo castèl es a las confinhas del reialme d'Aragon, del comtat de Foix e del comtat de Tolosa.

Puègverd comanda lo Quèrcorb tot e foguèt balhat en 1270 per recompensa a Joan de Bruyères, amb l'estatut de tèrra privilegiada. Atal, lo territòri aviá pas de pagar las talhas reialas, balhava los dreits de basas e nauta justícia a son senhor e aquò per totjorn a carga de presentar una companhiá de 50 òmes d'armas prèstes a servir lo rei (Notatz qu'en 1356 los puègverdencs agèron pas a participar al rescat del rei Jean II le bon...)

1310 marca lo temps del reviscòl per Puègverd : Tomàs de BRUYERES part en guèrra en Flandras e fisa l'agrandiment del castèl a sa femna Isabèla de MEULUN que l'acabèt en 1320.

En 1680, Puègverd vendrà marquisat e gardarà l'estatut de tèrra privilegiada duscas a la Revolucion. Abitat fins a aquela data, lo castèl foguèt pas çaquela modificat. Es solament a comptar de 1790 que Puègverd serà pertocat per las atacas del temps e dels òmes, malgrat son classament coma Monument Istoric en 1907. Dempuèi 19895, lo castèl torna viure. Son proprietari, Arnaud Mignard, i viu e lo restaura.